

РЕШЕНИЕ

№ 21619

гр. София, 29.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6218** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на И. Б. Г., срещу Решение № 4692 от 19.10.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 104 състав, по анд. № 8374/2023 г.

С решението съдът е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 23-4332-008386/17.05.2023 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ („О „ПП“) към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание: чл.183, ал.5, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. са му отнети 10 контролни точки.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Сочи, че е преминал на зелен светофар, както и че описаната в АУАН фактическа обстановка не отговаря на действителната такава. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени

решението на СРС и да отмени НП. По делото са представени писмени документи-възражения от И. Г. до 02 РУ МВР – СДВР, както и карта от bgmaps, на която е посочен адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] 1220 С., район Н..

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, чрез адвокат С. поддържа жалбата и счита същата за основателна. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и да бъде постановено друго, с което да се отмени НП. Претендира присъждане на разноските по делото, съобразно представен списък.

Ответникът, редовно уведомен, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 20.04.2023 г., в 09:30 часа в [населено място], по [улица] с посока на движение от К. към [улица], Г. е управлявал лек автомобил марка „Рено Канго“ с рег. [рег.номер на МПС], регистриран на „Сулаф“ ЕООД, като на кръстовището образувано от ул. Възрожденска и ул. Х. К. е навлязъл и е преминал на червен сигнал на работеща в нормален режим светофарна уредба, като не е съобразил поведението си със светлинните сигнали в нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен на същата дата, с възражение, че не е съгласен с констатациите на органите на реда. Въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въз основа на събраните доказателствени материали е формирал извод, че допуснатото нарушение и неговото авторство се установяват и потвърждават по безспорен начин и е потвърдил наказателното постановление.

Съставът на СРС е проверил обективно, пълно и всестранно отразените в АУАН и в наказателното постановление обстоятелства, посредством разпит на свидетели. Анализирал е в съвкупност всички доказателства (гласни и писмени), като е изложил мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното лице, които касационният съд изцяло споделя.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция, поради което препраща към тях. При правилно констатираните от Софийския районен съд факти и правилна преценка, в тяхната взаимовръзка и обусловеност на събраните гласни и писмени доказателства, настоящият състав намира, противно на убеждението на касатора, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

На следващо място в хода на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на постановеното съдебно решение. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между

приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителя и свидетелят при съставянето на АУАН и са обсъдени събраните писмени доказателства, както и е разпитан свидетеля С. В.. Последната е разказала, че е позната на касатора, както и че въпросната сутрин е разхождала кучето си, в градинката пред блока, находящ се на адрес:[жк] , [улица], бл. № 139 и е видяла касатора, който е минал с колата. Обяснила е, че той е спрял на светофара, на [улица], на червен светофар и е потеглил след като е светнал зелено. Пояснила е, че не е бил първа кола, а може би втора или трета. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Съдът е кредитирал показанията на св. П. и И., тъй като е счел, че последните са полицейски служители, които в изпълнение на служебните си задължения са действали безпристрастно, докато по отношение на тези на св. В. е приел, че тя е позната на Г. и е възможно да не е възприела правилно фактическата обстановка, тъй като е разхождала кучето си. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Настоящият състав счита, че правилно са кредитирани от СРС като ясни и логични, независимо, че не са подробни. Това е така, защото свидетелите имат служебното задължение ежедневно да констатира нарушения по ЗДвП, поради което от тях и не се изисква такава памет, че да могат детайлно да възпроизвеждат всеки един детайл, за всяко констатирано от тях нарушение. Освен това СРС подробно е обсъдил показанията на свидетеля и се е мотивирал защо ги е кредитирал. В същото време съдът се е мотивирал и защо не кредитира свидетелските показания дадени от С. В..

По отношение на твърдението изложено в касационната жалба, че при съставянето на АУАН е било изписано на компютър „нямам възражение“, а не собственоръчно подписан от сочения за нарушител, Съдът счита, че не е нарушено правото му на защита. Това е така, защото в бланката на АУАН № 793822 от 20.04.2023 г. изрично, най-отдолу е изписано, че е уведомен, че в 7-дневен срок може да направи допълнителни обяснения и възражения. Видно от представените доказателства по дело с № 6218/2024 г. по описа на АССГ е, че последният се е възползвал от това си право като е подал възражения до 02 РУ – СДВР (л. 8) в законовоустановения срок, които в последствие са били приети като неоснователни от наказващия орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, възприета от АНО за нарушена, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Безспорно цитираната правна норма задължава водачите да съобразяват поведението си със светлинните сигнали и при положение, че в АУАН ясно е посочено, че автомобилът е преминал на забранителен светлинен сигнал, за санкционираното лице е ясно какво точно нарушение му е вменено и съответно в кой текст на закона е предвидено за него задължение, което той не е изпълнил.

Обратното би означавало да се подходи твърде формалистично, без да се държи

сметка, че всеки правоспособен водач е длъжен да познава правилата за движение, в това число и чл. 37, ал.7 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата, в който е описано значението на светлинните сигнали и забраната за преминаване на червен светофар. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези със забранителен характер, съставлява нарушение на ЗДвП, като това следва да е ясно на всеки правоспособен водач на МПС.

Административната преписка дава възможност да се установяват фактите по нарушението, които са вярно обективирани в съставения акт и правната квалификация в НП напълно съответства на фактите по случая. Съществува пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Безспорно е установено извършването на нарушението, неговия автор и правилното прилагане на закона.

Настоящата касационна инстанция, счита за правилни изводите и по отношение на размера на наложената санкция, като същата е с фиксиран такъв от 100 лв., поради което е и правилно определена.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4692 от 19.10.2023 г. на СРС, НО, 104 състав, по анд. № 8374/2023 г.

Решението е окончателно.